Dosarul nr. 4r-5286/24 *Judecătoria Hînceşti, sediul Central*
(4-24100091-02-4r-11122024) *Judecător: Stanislav Rău*

D E C I Z I E
În numele Legii

2 iunie 2025 **municipiul Chișinău**

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Silvia Cecan
Judecători: Constantin Roșca și Roman Pascari

A examinat în ordine de recurs, *fără participarea părților,* recursul declarat de agentul constatator al INSP al IGP MAI Rabievschi Nicu, împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 noiembrie 2024 pronunțată în cauza contravențională intentată la contestația procurorului în procuratura Hîncești Ruslan Donea împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647491 din 04.08.2024 și a deciziei agentului constatator privind atragerea lui Dubălari Andrei la răspundere contravențională în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. La data de 06.09.2024, în adresa Judecătoriei Hînceşti, sediul Central a parvenit spre examinare contestația procurorului în procuratura Hîncești Ruslan Donea împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647491 din 04.08.2024 și a deciziei agentului constatator privind atragerea lui Dubălari Andrei la răspundere contravențională în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional al RM.
2. La data de 25 septembrie 2024, în adresa Judecătoriei Hîncești sediul Central, a parvenit spre examinare contestația înaintată de procurorul în procuratura Hîncești Ruslan Donea împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647491 din 04.08.2024 și a deciziei agentului constatator privind atragerea lui Dubălari Andrei la răspundere contravențională în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional al RM.
3. Prin încheierea din 01 octombrie 2024 a fost conexată într-o procedură unică contestația nr. 5r104/24 depusă de procurorul Procuraturii Hîncești Ruslan Donea prin intermediul Inspectoratului Național de Securitate Publică Direcția patrulare „Centru”, împotriva procesului- verbal al agentului constatator al INSP Rabievschi Nicu seria/nr. MAI06 647491 din 04.08.2024 în privința cet. Dubălari Andrei în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional cu contestația nr. 5r-95/2024 depusă de

procurorul în Procuratura Hîncești Ruslan Donea împotriva procesului- verbal al agentului constatator al INSP Rabievschi Nicu seria/nr. MAI06 647491 din 04.08.2024 în privința cet. Dubălari Andrei, în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional într-o singură procedură, la materialul contravențional cu nr.5r95/2024, fiindu-i atribuit nr. 5r-95/2024.

4. Astfel prin contestația depusă, procurorul Procuraturii Hîncești Ruslan Donea a solicitat: repunerea în termen întrucât despre existența actului contestat Procuratura raionului Hîncești a fost informată abia la 29.08.2024; Examinarea și admiterea prezentei contestații, cu informarea prealabilă a Procuraturii raionului Hîncești despre data și ora ședinței; Anularea procesului- verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647491 din 04.08.2024 și a deciziei emise în privința cet. Dubălari Andrei, a.n. *****, locuitor mun. Chișinău, or. *****, str. ***** 18, IDNP *****, ca fiind afectate de vicii fundamentale, deoarece agentul constatator nu a consemnat în procesul- verbal mențiunile prevăzute în art. 443 alin. (1) lit. d), e) Cod contravențional; Pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului contravențional pornit la 04.08.2024 pe numele cet. Dubălari Andrei, a.n. *****, locuitor mun. Chișinău, or. *****, str. ***** 18, IDNP *****, în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional (procesul- verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 647491 din 04.08.2024), deoarece nu există faptul contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional; Restabilirea în drepturi a cet. Dubălari Andrei, a.n. *****, locuitor mun. Chișinău, or. *****, str. ***** 18, IDNP *****.

5. În motivarea contestației, procurorul a indicat că, în conformitate cu prevederile art. 386 alin. (2) lit. e), f) Cod contravențional, procurorul este în drept să verifice legalitatea acțiunilor agentului constatator și în dependență de situație, să atace decizia acestuia, în ordinea stabilită de art. 396 alin. (3^1) Cod contravențional, care la rândul său, prescrie că ,,Procurorul este în drept să verifice legalitatea acțiunilor agentului constatator din cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne la înregistrarea sesizărilor despre săvârșirea contravențiilor și, în urma verificării efectuate, după caz, să pornească procesul contravențional sau să atace decizia agentului constatator în instanța de judecată”.

6. Verificând legalitatea acțiunilor agentului constatator din cadrul Serviciului Ialoveni-Hîncești a Secției patrulare ,,Centru” a Direcției patrulare ,,Centru” a INSP al IGP al MAI al RM Rabievschi Nicu la capitolul constatării și examinării contravențiilor, s-a stabilit că, la data de 04.08.2024 dumnealui a încheiat în privința cet. Dubălari Andrei, a.n. *****, locuitor mun. Chișinău, or. *****, str. ***** 18, IDNP *****, procesul- verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647491, în baza căruia ultimul a fost sancționat conform art. 236 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 12 unități convenționale (echivalentul a 600 lei) și 3 puncte de penalizare pentru aceea că, ,,6 Fapta contravențională: 1. A) în localități – 50 km/h; în cazul în care securitatea la trafic se asigură, această limită pe anumite sectoare de drum poate fi majorată până la 90 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare; al Regulamentului Circulației Rutiere ce se sancționează în conformitate cu prevederile art. viteza al.

I al Codului contravențional, cauzând paguba comisă cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model VOLKSWAGEN SHARAN n.î. MOW204 ignorând prevederile RCR Punctul 47. (1) Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sânt: a) în localități – 50 km/h; în cazul în care securitatea la trafic se asigură, această limită pe anumite sectoare de drum poate fi majorată până la 90 km/h prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare; prin ce a comis o contravenție, prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, delictul potrivit agentului constatator fiind săvârșit la 04.08.2024 ora 21:30, în mun. Hîncești, pe str. Chișinăului bl.70. Menționează procurorul că, în acest proces-verbal este greșit expusă fapta contravențională, ceea ce contravine prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d), e) Cod contravențional, care stabilește că ,,procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, încadrarea juridică a faptei norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției", deoarece art. 236 alin. (1) Cod contravențional prevede expres răspunderea pentru „Depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră".

7. Conform art. 442 alin. (1) teza întâi CC procesul- verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Or, Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie/a deciziei asupra cauzei contravenţionale în modalitatea *ad validitatem* cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond, conţinut şi formă, pentru a-i preda acestuia/acesteia valabilitate absolută, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit/emisă.
8. Pornind de la cele expuse, consideră că procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 647491 este pasibil de a fi anulat, deoarece agentul constatator Rabievschi Nicu nu a consemnat în el menţiunile de la art. 443 alin. (l) lit. d), e) CC, şi anume, fapta contravenţională şi circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, precum şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.
9. Elocvent în acest sens, se impune şi precizarea că, potrivit art.443 alin.(9) CC, partea rezolutivă a procesului-verbal cuprinde decizia agentului constatator de sancţionare (...), indicându-se şi termenul de contestare în instanţa de judecată, care este, respectiv, prevăzut de art.448 CC, şi anume 15 zile, termen care, însă, nu poate fi calculat, întrucât decizia agentului constatator Rabievschi Nicu este fără dată, fapt ce contravine cerinţelor art. 447^1 alin. (3) pct. l) CC (decizia trebuie să conţină data (ziua, luna, anul) emiterii ei).
10. Astfel, factorul de decizie Rabievschi Nicu, ignorând prevederile normelor citate supra, a întocmit un act juridic ce nu corespunde exigenţelor legale, în consecinţă acesta căpătând forma unui document afectat de vicii fundamentale, susceptibil de a fi anulat.
11. Se mai constată cu învederare că prin abaterile invocate supra, agentul constatator Rabievschi Nicu a ignorat prevederile art.5 şi art.7 CC, care în comun prescriu că

nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sânt interzise. Legea contravențională nu urmărește lezarea demnității omului, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

12. Deci, având în vedere normele pre citate, precum şi carenţele enumerate, inadmisibile într-un stat de drept şi într-o societate democratică, ce nu pot fi tolerate în situaţia descrisă se impune necesitatea intervenirii procurorului prin contestarea deciziei agentului constatator al INSP Rabievschi Nicu adoptată pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 647491 din 04.08.2024 care în temeiul art. 448 alin. (4) Cod contravențional, trebuie depusă la autoritatea din care face parte agentul constatator ce a examinat cauza.
13. Consideră contestatarul că, procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 646729 este pasibil de a fi anulat, deoarece agentul constatator Rabievschi Nicu nu a consemnat în el mențiunile de la art. 443 alin. (1) lit. d), e) Cod contravențional, și anume: fapta contravențională și circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, precum și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.
14. Potrivit art. 443 alin. (9) Cod contravențional, partea rezolutivă a procesului-verbal cuprinde decizia agentului constatator de sancționare, indicându-se și termenul de contestare în instanța de judecată, care este respectiv, prevăzut de art. 448 Cod contravențional și anume 15 zile, termen care însă nu poate fi calculat, întrucât decizia agentului constatator Rabievschi Nicu este fără dată, fapt ce contravine cerințelor art. 447^1 alin. (3) pct. 1) Cod contravențional, decizia trebuie să conțină data (ziua, luna, anul) emiterii ei).
15. Rabievschi Nicu ignorând prevederilor normelor citate supra, a întocmit un act juridic ce nu corespunde exigențelor legale, în consecință acesta căpătând forma unui document afectat de vicii fundamentale, susceptibil de a fi anulat.
16. Prin abaterile invocate agentul constatator Rabievschi Nicu a ignorat prevederile art. 5 și art. 7 Cod contravențional, care în comun prescriu că „Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sânt interzise. Legea contravențională nu urmărește lezarea demnității omului. Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentul cod”.
17. Având în vedere normele pre citate, precum şi carenţele enumerate, inadmisibile într-un stat de drept şi într-o societate democratică, ce nu pot fi tolerate, în situaţia descrisă se impune necesitatea intervenirii procurorului prin contestarea deciziei agentului constatator al INSP Rabievschi Nicu adoptată pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI06 646729 din 03.08.2024, care, în temeiul art.448 alin.(4) Cod Contravențional, trebuie depusă la autoritatea din care

face parte agentul constatator ce a examinat cauza.

18. Odată ce dosarul contravenţional se află deja la controlul ierarhic al procurorului, pentru a evita corespondenţa neîntemeiată de la o instituţie la alta, tergiversând în aşa mod termenul de soluţionare a cazului, oportun este ca acesta să fie expediat, alăturat contestaţiei, direct în instanţa de judecată (Judecătoria Hînceşti) pentru examinare conform competenţei, cu informarea scrisă a conducerii INSP. Odată ce dosarul contravenţional se află deja la controlul ierarhic al procurorului, pentru a evita corespondenţa neîntemeiată de la o instituţie la alta, tergiversând în aşa mod termenul de soluţionare a cazului, oportun este ca acesta să fie expediat, alăturat contestaţiei, direct în instanţa de judecată (Judecătoria Hînceşti) pentru examinare conform competenţei, cu informarea scrisă a conducerii INSP.
19. *Prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 noiembrie 2024*, s-a admis contestația procurorului în Procuratura raionului Hîncești, Ruslan Donea, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647491 din 04.08.2024 și a deciziei agentului constatator din aceiași data. S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647491 din 04.08.2024 și decizia agentului constatator al Inspectoratului General al Poliției Inspectoratul Național de Securitate publică, Rabievschi Nicu adoptată în cauza contravențională intentată în privința lui Dubălari Andrei, de sancționare a acestuia în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivele indicate în partea discriptivă. Dubălari Andrei a fost repus în drepturi și i s-a explicat că este în drept să ceară restituirea amenzii, în caz de executare a acesteia.

Poziția părților în instanța de recurs:

20. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 noiembrie 2024, agentul constatator al INSP al IGP MAI Rabievschi Nicu, a înaintat cerere de recurs prin care a solicitat repunerea în termen a recursului, admiterea recursului, casarea hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare.
21. În motivarea recursului s-a invocat că probele ce confirmă vinovăţia contravenientului au fost prezentate în instanţa de judecată, inspectorul s-a condus la întocmirea procesului-verbal după ce a prezentat cet. Dubălari Andrei probele acumulate.
22. Totodată instanţa eronat o ajuns la concluzia ca agentul nu a demostrat vinovăţia. Mai mult ca atât trezeşte suspiciuni în faptul cum instanţa a ajuns la această concluzie, fapt ce denotă că ultimul nici nu intrat în esenţa încălcării contravenientului.
23. Astfel, această atitudine a instanţei constitui o încălcare a prevederilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului „Instanţele naţionale sunt obligate să-şi motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligaţie de a se pronunţa asupra problemelor cele mai importante ridicate în speţă”, a se vedea în acest sens cauza (*Ruiz Torija şi Hiro Balani împotriva Spaniei*, hotărîrea din 9 decembrie 1994, sau *Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României*, hotărârea din 6 iunie 2006).

24. Respectiv, prima instanţa, examinând cauza, pronunţându-se asupra vinovăţiei sau nevinovăţiei urma să ofere o apriciere cuvenită tuturor motivelor invocate de participanţii la proces, să combată sau să certifice prin prisma prevederilor legale argumentele înaintate.
25. În conformitate cu art. 471 alin. (1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.
26. Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art. 471 alin. (2) Cod Contravențional, agentul constatator, procurorul și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

Aprecierea instanței de rcurs:

27. *Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul agentului constatator al INSP al IGP MAI Rabievschi Nicu, este nefondat şi pasibil de a fi respins, hotărîrea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 noiembrie 2024, urmează a fi menţinută fără modificări,* din următoarele considerente:
28. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.
29. Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzaților în materie penală”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
30. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
31. În corespundere cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.
32. Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.
33. În temeiul prevederilor art. 10 Codul Contravențional al RM, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșita cu vinovăție, care atentează la valorile

sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

34. În temeiul art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.
35. Potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.
36. În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.
37. Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.
38. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.
39. Dispoziția art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravențional prescrie că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şia format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu

are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

40. Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

41. În fapt, reieșind din materialele cauzei contravenționale, Colegiul penal constată că, potrivit procesului- verbal seria nr. MAI06 647491, întocmit de către agentul constatator Rabievschi Nicu la 04 august 2024, contravenientul Dubălari Andrei a fost atras la răspundere contravențională în baza prevederilor art. 236 alin. (1) Cod contravențional și aplicată sancțiunea sub formă de amendă judiciară în mărime de 12 unități convenționale echivalentul a 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare pentru faptul că, la 04.08.2024, ora 21:03, în Hîncești, str. Chișinăului bl.70, conducând mijlocul de transport de model VOLKSWAGEN SHARAN cu numărul de înmatriculare MOW204, a ignorat prevederile RCR Punctul 47 (1) limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sânt: a) în localități – 50 km/h în cazul în care securitatea la trafic se asigură, această limită pe anumite secvențe de drum poate fi majorată până la 90 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare.

42. Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

43. Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, Colegiul penal constată că dispozițiile legale în materie nu au fost respectate. Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și art. 445 din Codul contravențional.

44. În așa fel, se constată că învinuirea formulată de agentul constatator nu este una concretă, constituind nimic altceva decât o expunere abstractă şi formală a elementelor contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

45. Conform art. 236 alin. (1) Cod contravențional, depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, ori la pct. 19 lipsește semnătura făptuitorului precum că i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile.

46. Consecutiv, cu referire la normele precitate, reieșind din materialele cauzei contravenționale, instanța de recurs atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit de către agentul constatator cu încălcarea procedurii de acumulare a probelor, ceea ce a dus la constatarea eronată a unor fapte și

circumstanțe ce se bazează mai mult pe bănuieli susținute de viziuni subiective ale părții acuzării, însă fără nici un suport probator admisibil, ceea ce afectează procesul legal de constatare a faptei incriminate contravenientului conform art. 440 Cod contravențional, și corespunzător, prin efect direct, condiționează imposibilitatea aplicării răspunderii contravenționale lui Dubălari Andrei.

47. În special, instanța de recurs înclină spre ideea că agentul constatator la întocmirea procesului verbal nu a respectat cerințele Codului contravențional și a Codului de procedură penală care se aplică subsidiar în materia probațiunii, or, acesta, la etapa de constatare a contravenției nu a administrat nici o probă, în vederea demonstrării încălcării RCR din partea contravenientului

48. Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

49. În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăția.

50. Instanța reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai

faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

51. Într-un alt registru, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, trebuie reținut că, de principiu, procesul - verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii – agentul constatator, trebuie sa i se recunoască un anumit grad de valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, *ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate şi legalitate.*

52. Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui Dubălari Andrei, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 236 alin.(1) Cod contravențional.

53. Astfel instanța de recurs atestă că, din conținutul procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647491 din 04.08.2024, cercetat nemijlocit în ședință, nu rezultă fapta de care este acuzat Dubălari Andrei în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, or simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională.

54. Prin urmare, analizând probele administrate la dosar, Colegiul penal confirmă concluzia instanței de fond că, vinovăția lui Dubălari Andrei de săvârșirea faptei comise, nu este confirmată prin careva probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, or, la caz nu există nici o probă ce ar dovedi vinovăția lui Dubălari Andrei în comiterea contravenției incriminate.

55. În cazul de față, Colegiul evidențiază că, la materialele cauzei, în susținerea învinuirii, nu există nici o probă prin care să fie constatată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional de către Dubălari Andrei, pentru dovedirea căreia, agentul constatator urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante. În acest sens, agentul constatator a prezentat doar procesul verbal cu privire la contravenție din care a fost imposibil de constatat existenţa laturii obiective în acţiunile făptuitorului de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional.

56. Prin urmare, agentul constatator nu a demonstrat în cadrul procesului contravențional nici rea voința din partea pretinsului contravenient Dubălari Andrei, precum nici nu a demonstart faptul că Dubălari Andrei nu a respectat Regulamentul circulaţiei rutiere, fapt care în consecinţă a dus la comiterea presupusei contravenţiei din 04 august 2024.

57. Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției cet. Dubălari Andrei în comiterea încălcării prevederilor art. 236 alin. (1) Cod contravențional, sunt nefondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul

constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, nu poate constitui temei de sancționare a persoanei.

58. Așadar, Colegiul reține că contravenientul a fost sancționat pentru faptul că la data de 04.08.2024 s-ar fi deplasat în Hîncești, str. Chișinăului bl.70 încălcând regimul de viteză, însă pentru stabilirea acestui fapt lipsesc careva probe ce ar demonstra că anume la data, locul și ora respectivă, contravenientul a comis fapta imputată, or, la materialele cauzei nu au fost anexate careva acte sau foto în calitate de mijloc de probă, iar Colegiul nu poate reține în acțiunile lui Dubălari Andrei încălcarea Regulementului circulației rutiere, acuzațiile formulate fiind bazate exclusiv de declarațiile colaboratorului de poliție, care sunt calificate de instanță drept părtinitoare şi declarative.

59. Mai mult ca atât, s-a eșuat în administrarea altor probe prevăzute de art. 425 din Codul contravențional, când agentul constatator ar fi putut releva prin fotografii, cercetări ale locului comiterii, care ar fi acordat mai multă valență circumstanțelor de fapt imputate, or din descrierea faptei, care de altfel, a fost efectuată şi într-un mod destul de rigid, dar şi în lipsa opiniei agentului constatator în ședință de judecată, instanța nu poate să intuiască modalitatea reală şi certă despre cum şi unde ar fi putut fi comisă contravenția de facto, mai ales în condiția în care făptuitorul este în dezacord cu opiniile agentului constatator la cazul pendinte.

60. Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării recursului, Colegiul a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția lui Dubălari Andrei, în conjunctura în care, agentul constatator a stabilit în mod eronat pretinsa faptă contravențională admisibilă pe sectorul respectiv de drum, circumstanțe în care se remarcă lipsa dovezilor veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul *in dubio pro reo.*

61. În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

62. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un

proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).*

63. Astfel, instanța de recurs remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art. 7 Cod Contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Tot în acest context, potrivit art. 375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

64. Colegiul reține că, în cauză nu s-au adus probe convingătoare că, contravenientul la data de 04.08.2024 s-ar fi deplasat în Hîncești, str. Chișinăului bl.70 încălcând regimul de viteză, astfel că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui Dubălari Andrei, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

65. Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției cet. Dubălari Andrei în comiterea încălcării prevederilor art. 236 alin. (1) Cod contravențional, sunt nefondate. Or, se reține cu certitudine, contrar alegațiilor recurentului, la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze circumstanțele de fapt pretinse a fi comise de către Dubălari Andrei. Potrivit reglementărilor legale în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe, care urmează a fi colectate, administrate și cercetate la faza stabilirii faptei contravenționale, or, urmare a examinării materialelor cauzei, Colegiul nu identifică careva probe certe şi concludente în susținerea acuzației înaintate lui Dubălari Andrei, care ar fixa o anumită conduită manifestată prin neglijarea acestei norme. Astfel, în învinuire nu este specificat în care circumstanțe s-ar fi produs pretinsa faptă.

66. În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție. Or, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi cele incriminate lui Dubălari Andrei.

67. Astfel în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirile aduse nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or. potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art. 6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.
68. La caz, deși agentul constatator impută lui Dubălari Andrei comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, nu anexează careva probe din care să fie verificată și constatată vinovăția ultimului.
69. Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.
70. În susținerea poziției sale, Colegiul elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă utilă întru confirmarea învinuirii aduse lui Dubălari Andrei.
71. În acest sens instanța de recurs reamintește că, în conformitate cu alin. (1) şi (2) art. 425 din Codul contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.
72. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările

tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Or, în orice situație este insuficientă, pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, prezentarea în calitate de probă doar a procesului-verbal cu privire la contravenție necombătute prin alte probe cum ar fi imagini foto, înregistrări video sau declarațiile martorilor.

73. Astfel, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ținut cont de faptul că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că cet. Dubălari Andrei ar fi comis fapta imputată. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

74. În speță, agentul constatator având obligația pozitivă în susținerea învinuirii, nu a convins dincolo de orice dubiu instanța că, prezumția relativă de care se bucură procesul-verbal de contravenție este pe măsură să tindă la sancționarea lui Dubălari Andrei, în lipsa altor probe care ar putea colabora între ele și în final consumarea raportului juridic de conflict. De rând cu acest fapt, instanța de recurs reține că, potrivit legii, într-un proces contradictoriu, ține de obligațiunea organelor ce au întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție de a prezenta probele în susținerea celor indicate în acesta, iar instanța de judecată examinează cauza în baza probelor prezentate de părțile egale în drepturi, făcându-le analiza şi aprecierile respective. În asemenea circumstanțe Colegiul atestă o învinuire formală și nemotivată, fapt care inevitabil determină încetarea procesului contravențional.

75. În final, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, Colegiul alăturat instanței de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința cet. Dubălari Andrei, deoarece în acțiunile făptuitorului lipsesc elementele constitutive ale contravenției imputate, iar decizia de sancționare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, astfel încât susținerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăția adusă- nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.

76. Or, conform prevederilor art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

77. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

78. Conform prevederilor art. 470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.
79. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.
80. Autorul își întemeiază recursul în baza art. 466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).
81. Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitoarei pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.
82. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator al INSP al IGP MAI Rabievschi Nicu și a menține hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 noiembrie 2024 fără modificări.
83. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), 474 Cod Contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se respinge, ca fiind nefondat, recursul declarat de agentul constatator al INSP al IGP MAI Rabievschi Nicu împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 noiembrie 2024 în cauza contravențională în privința lui Dubălari Andrei învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional al RM, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Silvia CECAN

Judecător: Constantin ROȘCA

Judecător: Roman PASCARI